

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 3Csp/33/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6924201710
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lívia Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2025:6924201710.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

3 3Csp/33/2024

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Líviou Mikulášovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – Ružinov, zast.: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – Ružinov, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, XXX XX D., v konaní o zaplatenie 3.000,- eur s prísl. takto

rozhodol:

3 3Csp/33/2024

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

18 3Csp/33/2024

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 18.04.2024 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia 3.000 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne zo sumy 3.000,- eur od 24.06.2023 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40//1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 23.06.2023 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

3. Postupca uzatvoril so žalovaným podľa zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku dňa 27. 02. 2019 zmluvu č. 5155044166, ktorej súčasťou sú Všeobecnéobchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov, pričom k samotnému uzatvoreniu zmluvy došlo elektronicky prostredníctvom služby Internetbankingu pomocou tzv. bezpečnostného predmetu (GRID kartou, SMS kľúčom, alebo elektronickým osobným kľúčom a to priamo cez kanál Internetbankingu alebo prostredníctvom nahrávaných čítacích hlášok (v prípade, ak sa zmluva uzatvára prostredníctvom telefónneho rozhovoru).

4. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s § 53 ods. 9 zákona č. 4/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia tohto práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 10 675,46 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 10 675,46 eur, z riadneho úroku vo výške 0,00 eur, zo zmluvného úroku z omeškania do zosplatnenia vo výške 0,00 eur, z úroku z omeškania po zosplatnení vo výške 0,00 eur, z poplatkov vo výške 0,00 eur v súlade s prílohou k Zmluve, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaný bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonával žiadne úhrady.

5. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 3.000,- eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 3.000,- eur, zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 7675,46 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 7 675,46 eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania od 24.06.2023, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

6. Súd vo veci vydal dňa 07.5.2024 platobný rozkaz proti ktorému podal včas odpor žalovaný. V podanom odpore namietal doručovanie zásielok zo strany žalobcu, uviedol, že z dôvodu, že odosielateľ nesie dôkazné bremeno o tom, že adresátovi prejav vôle došiel, je potrebné, aby zvolil taký prostriedok prenosu prejavu vôle, ktorým bude môcť v prípade súdneho sporu o účinkoch dôjdenia tieto účinky dokázať. Ďalej namietal neprímerane vysokú úrokovú sadzbu vo výške 14,90%, ktorú považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na to, že žalobca nie je nositeľom bankovej licencie. Namietal, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou pri overovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver. Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a konanie veriteľa a následne žalobcu predstavuje nekalé obchodné praktiky. Namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, nakoľko žalobca nemá povolenie od Národnej banky Slovenska poskytovať úvery. Postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľskej zmluvy voči jej klientovi spotrebiteľovi na inú osobu, ktorá nie je bankou je neplatné, ak je takéto postúpenie v rozpore s § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Tvrdil, že banka vôbec nemôže postúpiť svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na inú osobu ako je iná banka, nakoľko takéto postúpenie by bolo absolútne neplatné pre rozpor so zákonom. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. Navyše podľa v odpore citovaných rozhodnutí krajských súdov patrí zosplatnenie úveru pod správu úveru, na ktorú má však právo len banka. Uplatnený nárok žalobcu tak neuznáva čo do dôvodu a výšky a žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. Taktiež z opatrnosti vzniesol námietku premičania. Namietal platenie úrokov aj po zosplatnení úveru. Ďalej uviedol, že žalobca v zmluve o úvere č. 5155044166 zo dňa 27.02.2019 (v súdnom spise iba Potvrdenie o uzavretí zmluvy s textom s veľmi drobnými písmenami) ešte pred jej podpisom nastavil veľmi sofistikované právnické pasce, ktoré bežný spotrebiteľ nedokáže identifikovať a teda ani odborne pochopiť. Zmluvu s právnickými pascami dal veriteľ žalovanému podpísať s tým vedomím, že zmluva je v súlade so zákonom, ale až teraz viem, že veriteľ mi klamal od prvého kontaktu s ním. Mám za to, že žalobca nepredložil tú relevantnú zmluvu ako dôkaz nášho zmluvného vzťahu, chýbajú ďalšie doklady, ktoré mu dal žalobca podpísať a nedal mu z nich ani kópie, myslí, že sa jedná o dojednanie o rozhodcovskom súde a ešte niečo, čo si nepamätá. Má za to, že vzájomné finančné plnenia sa kvôli matematickej presnosti musia popisovať presnými číselnými údajmi o tom, akú finančnú čiastku veriteľ reálne požičal spotrebiteľovi a akú finančnú čiastku spotrebiteľ veriteľovi preukázateľne vrátil. Namietal, že veriteľ poskytnutie úveru vo výške 19.100,- eur nepreukázal výpisom z bankového účtu o požičaní tejto sumy žalovanému, pretože zmluva nie je dôkazom o reálnom poskytnutí úveru. Žalobca súdu predložil len svoj interný doklad, podľa ktorého sa pracovným spôsobom dá vylúštiť, že žalovaný uhradil veriteľovi spolu 16.611,26, čo je ale len podľa interného dokladu veriteľa a nie je možné predložené dôkazy považovať za relevantný dôkaz. Poplatky účtované veriteľom považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku veriteľa. Žalobca v žalobe ani len dôkazmi neuviedol čiastku plnení žalovaného v prospech veriteľa. Rozporuje čiastku plnení žalovaného žalobcovi v sume 16.611,26 eur, tvrdí, že môže byť aj vyššia. Tvrdí, že ak žalovaný uhradil žalobcovi sumu 16.611,26 eur, potom pri rešpektovaní existencie neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve veriteľa (aj nekompletná zmluva)

by mal žalovaný vrátiť žalobcovi sumu 2.488,74 eur (19.100 – 16.611,26 eur). Výslovne popiera všetky v žalobe uvedené skutkové tvrdenia protistrany, v žalobe absentuje aj finančné zhrnutie čiastky žalobcom reálne požičanej istiny žalovanému, absentuje sumár úrokov, sumár poplatkov, nákladov vymáhania aj po vyhlásení okamžitej splatnosti. Žalovaný tak rozporuje, existenciu celej zmluvy o úvere, (žalobca ju v konaní nepredložil), splátkový kalendár ako osobitnú listinu podpísanú zmluvnými stranami, doručenkou o prevzatí oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti a doručenie oznámenie o postúpení pohľadávky, obchodné podmienky podpísané zmluvnými stranami, splnomocnenie veriteľa. Na základe uvedeného navrhuje, aby súd zamietol žalobu v celom rozsahu a zároveň, aby súd nezaviazal žalovaného na platenie trov konania. Ak súd žalobe vyhovie, požaduje splácanie dlžnej čiastky v splátkach po 50 eur splatných ku 25. dňu v mesiaci.

7. Žalobca v replike zo dňa 04.07.2024 uviedol, že dňa 14.12.2020 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku z úverovej zmluvy v celkovej výške 10.675,46 eur, ktorá pozostávala z istiny o výške 10.675,46 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Žalovaný v dňoch 27.02.2019 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 19.100,00 eur. V prílohe predložil výpis z úveru, z ktorého je zrejmé čerpanie úveru na čísla účtu, ktoré patrili žalovanému. Žalobca si v rámci svojho dispozičného oprávnenia uplatňuje v tomto konaní len časť neuhradenej istiny úveru vo výške 3.000,- eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 7.675,46 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 7.675,46 eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Pri skúmaní formy právneho úkonu (Zmluva o úvere) je potrebné vychádzať z úpravy zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, ktorý predpokladá možnosť využitia finančnej služby prostriedkom diaľkovej komunikácie (najmä elektronickou poštou, telefónom, faxom, na základe adresného listu, ponukového katalógu a pod., vid' § 2 písm. e/ zákona č. 266/2005 Z. z.). Zákon definuje zmluvu na diaľku ako zmluvu medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (§ 2 písm. a/ zákona č. 266/2005 Z. z.). Za finančnú službu práva úprava pokladá okrem iného aj službu poskytovanú veriteľom, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania (§ 2 písm. b/ bod. 7 zákona č. 266/2005 Z. z.); poznámka k uvedenému ustanoveniu odkazuje na § 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol neskôr nahradený zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zákon tak umožňuje pri dojednávani finančných služieb na diaľku využiť aj moderné technológie, ako je internet, koniec koncov, tento spôsob možno v súčasnosti považovať za úplne bežný, obvyklý, rýchly a štandardný, z ktorého dôvodu nemožno od strán pri kontraktácii vyžadovať vyhotovenie zmluvy v listinnej forme s vlastnoručným podpisom (ktorý zákon ani nepredpisuje), pretože by to poprelo zmysel predmetnej úpravy. Rovnako poukazujeme na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8SžI 3/2010 zo dňa 20.1.2011, podľa ktorého „pod pojmom elektronický podpis je nevyhnutné okrem zákonnej definície (§ 3, § 4 zákona č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise v znení neskorších predpisov) zaradiť aj také formy elektronického podpisu, ktoré zákon nedefinuje, ako napr. jednoduché uvedenie mena a priezviska odosielateľa na záver e-mailovej komunikácie, alebo podpisový vzor, ktorý sa automaticky pripojí k odosielanej e-mailovej správe, alebo akékoľvek iné znaky a označenia, ktoré zmluvné alebo iné strany považujú za identifikačný kód, v súlade s ktorým sú schopné identifikovať odosielateľa. Predmetné druhy elektronických podpisov je nevyhnutné považovať za elektronický podpis v zmysle významu tohto pojmu“. Právny predchodca žalobcu dňa 27.02.2019 akceptoval listom s názvom Potvrdenie o uzavretí zmluvy (ďalej len „Zmluva“) návrh žalovaného. Na základe uvedených právnych skutočností bola medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. 5155044166 v zmysle ktorej bol žalovanému poskytnutý úver v celkovej výške 19 100,00 € s fixnou úrokovou sadzbou 14,90 % a výškou splátky 370,51 € v počte splátok 96 od 25.04.2019 do 25.03.2027. Nakoľko k uzatvoreniu zmluvy došlo prostredníctvom služby Internetbanking, klient (žalovaný) podpísal potvrdenie elektronicky tzv. bezpečnostným predmetom (GRID kartou, SMS kľúčom, alebo elektronickým osobným kľúčom (EOK)) a to priamo cez kanál Internetbanking-u alebo prostredníctvom nahrávaných čítacích hlások. Ďalej poprel tvrdenie žalovaného, že nie je držiteľom bankovej licencie, a preto nemohol platne nadobudnúť pohľadávku zo zmluvy. Poukázal na ustanovenie §§ 17, 20 ods. 1 zák. č. 129/2010 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca preto v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je aktívne vecne legitimovaným subjektom, nakoľko v predmetnom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá bola v čase postúpenia predčasne splatná na subjekt, ktorý je od 05.08.2016 držiteľom oprávnenia poskytovať úvery bez obmedzenia v rozsahu v zmysle rozhodnutia Národnej banky Slovenska dostupného na webovom odkaze v nasledovnom znení: Národná banka Slovenska, útvár dohľadu nad finančným trhom ako útvár príslušný na konanie

a rozhodovanie v prvom stupni podľa ustanovenia § 29 ods. 1 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení udeľuje spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, 82109 Bratislava-mestská časť Ružinov (ďalej len „účastník konania“) podľa ustanovenia § 20 a § 20a zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov. Ďalej poprel tvrdenie žalovaného, že postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu je v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Uviedol, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to: 1/ výzvou pred zosplatením zo dňa 20.01.2023, 2/ výzvou označenou ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, 3/ výzvou zo dňa 17.03. 2023 spolu s podacím hárkom a potvrdením zo stránky slovenskej pošty o doručení tejto zásielky. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v sp. zn. 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28.marca 2018 vyplýva, za akých podmienok je možné postúpiť pohľadávku banky, a to zmluva o postúpení pohľadávky musí mať písomnú formu, banka musí písomne vyzvať dlžníka na splnenie pohľadávky a dlžník musí byť nepretržite viac než 90 dní v omeškaní s plnením svojho záväzku. Uvedené podmienky sú podľa názoru žalobcu splnené. Zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a dlžník bol výzvou zo dňa 17.03.2023 vyzvaný na splnenie pohľadávky, pričom toto omeškanie trvalo aj po odoslaní výzvy na úhradu.

8. Žalobca rozporoval tvrdenie žalovaného, že pohľadávka je premlčaná, keď tvrdil, že žalobca podal na súd žalobu dňa 18.04.2024. Uplatnenie práva nastalo podaním zo dňa 22.02.2023, pričom v súlade so závermi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tohto práva pre nesplnenie splátky, ktorej splatnosť bola datovaná na 25.10.2022. Premlčacia doba tak začala plynúť odo dňa 26.01.2023, teda prvý deň nasledujúci po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky, pre ktorú nastalo zosplatenie dlhu a uplynula by 26.01.2026. Nárok žalobcu tak premlčaný nie je ani len v jeho časti.

9. Ďalej uviedol, že žalovaný v podanom odpore konštatuje, že Zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, avšak žalobca nikde nenachádza akékoľvek relevantné tvrdenia o tom, ktoré zmluvné dojednania by mali byť neprijateľné. Taktiež žalovaný uvádza, že zmluva nemá náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ale v celom vyjadrení nenachádzame zmienku o tom, ktoré náležitosti by to mali byť. Ďalej žalobca uvádza, že v spornom prípade si uplatňuje len časť rozdielu medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a úhradami žalovaného. Žalobca si v rámci svojho dispozičného oprávnenia uplatňuje v tomto konaní len časť neuhradenej istiny úveru vo výške 3 000,00 €. Akékoľvek námietky o bezúčinnosti a bezpoplatkovosti preto považuje za nadbytočné. Za nedôvodné považoval námietky žalovaného týkajúce sa skúmania bonity žalovaného. Uviedol, že existujúce peňažné záväzky veriteľ overil dopytom do úverového registra dňa 20.02.2019 z ktorého je zrejmé, že žalovaný mal v čase poskytnutia úveru záväzky vo výške 835,00 €. Úver s mesačnou splátkou vo výške 313,00 € bol vyplatený poskytnutým úverom. Nový úver bol poskytnutý s mesačnou splátkou 370,51 €. Výdavky na peňažné záväzky spotrebiteľa teda boli vo výške 892,51 €. Veriteľ overil čistý príjem spotrebiteľa vo výške 9 866,00 € na základe finančných výkazov, nakoľko išlo o príjem z podnikania. Veriteľ teda počítal s mesačným čistým príjmom vo výške 9 866,00 €. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa v celkovej sume 205,07 €, nakoľko spotrebiteľ uviedol rodinný stav slobodný a počet členov domácnosti 0. Veriteľ zároveň zohľadnil v súlade s opatrením rozdiel medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť zvýšený o 20 % - teda 1 932,19 € $((9866,00 \text{ €} - 205,07 \text{ €}) * 20\%)$. V dokumente výpočet primárnej návratnosti, zohľadnené ako „Ukazovateľ schopnosti splácať nesmie prekročiť hodnotu 0,80“ $(1 - 20\%)$. Celková výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa bola teda vo výške 2 137,26 €. Uvedené v zmysle opatrenia NBS reprezentuje obvyklé mesačné výdavky spotrebiteľov na stravu, bývanie, ošatenie a pod.. Výpočet DSTI bol teda realizovaný nasledovne: $DSTI = 892,51 \text{ €} / 9 866,00 \text{ €} - 2137,26 \text{ €} = 0,115479366623$ Hodnota DSTI neprekročila hodnotu 1, a preto bola schopnosť splácať poskytnutý úver posúdená v súlade s Opatrením a ZoU. Pokiaľ ide o poplatky či náklady úveru tie predstavujú zmluvné ustanovenia, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, a preto sú podľa názoru vylúčené zo súdneho prieskumu neprijateľných podmienok, tým netvrdí, že by boli v rozpore s akýmkoľvek predpisom. Ide o cenu za poskytnutie peňažných prostriedkov. Rovnaký záver prijala i česká právna teória, podľa ktorej cenovým dojednáním sú aj dojednania v úverových zmluvách o poplatkoch,

ktoré sú tak vylúčené z prieskumu ich prípadnej neprijateľnej povahy podľa smernice o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (smernica Rady č. 93/13/EHS) (stanovisko Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 24.04.2014, podľa ktorého poplatky za správu úveru nepodliehajú prieskumu).

10. Žalovaný vo svojej duplike zo dňa 23.07.2024 uviedol, že to, že žalobca si nárokuje len dielčiu čiastku 3.000,- eur je potvrdením o nekalosti jeho konania. Naďalej zotrval na svojich doterajších vyjadreniach. Úrokovú sadzbu vo výške 14,90 % opakovane považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zaoberal sa otázkou dôjdenia prejavu vôle žalovanému a uviedol, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o tom, že žalovanému prejav vôle došiel. Namietal, že žalobca v konaní nepredložil spotrebiteľskú zmluvu. Naďalej zotrval na svojich tvrdeniach, že žalobca nemá bankovú licenciu, že nemá aktívnu vecnú legitimáciu, že právny predchodca žalobcu nedostatočne skúmal bonitu žalovaného, že žalobca požičanie sumy 19.100 eur nepreukázal výpisom z bankového účtu, žalobca predložil súdu len svoj interný doklad, podľa ktorého sa pracným spôsobom dá vylúštiť, že žalovaný uhradil veriteľovi spolu 16.611,26 eur, čo je ale len podľa interného dokladu veriteľa a nie je možné predložené doklady považovať za relevantný dôkaz. Poplatky účtované veriteľom považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Naďalej zotrval na svojich doterajších vyjadreniach.

11. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 12.08.2024 uviedol, že došlo k riadnemu zosplatneniu úveru. Zároveň má za to, že predložené podacie hárky sú dostatočným dôkazom o riadnom odoslaní zásielky na dohodnutú adresu a poukázal pri tom na rozhodnutia Krajského súdu Žilina, sp. zn. 9CoCsp/9//2021 z 22.04.2021, Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13CoCsp/43/2020 z 18.05.2021 a Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 11CoCsp/52/2021 z 25.10.2022. V zmysle vyššie uvedených rozhodnutí má žaloba za to, že je potrebné akceptovať podací poštový hárok, ako dôkaz žalobcu o doručení písomnosti do dispozičnej sféry žalovaného. Okrem toho, súdu predložil aj potvrdenie zo stránky Slovenskej pošty, kde je možné zistiť podrobnosti o doručovaní zásielky.

12. Žalovaný v ďalšom vyjadrení zo dňa 11.09.2024 uviedol, že zotrváva na svojich predošlých tvrdeniach. Žalobca sa snaží cielene a účelovo zahmlievať situáciu súvisiacu s nezákonným finančným nárokom žalobcu a pôvodného veriteľa v neprospech spotrebiteľa.

13. Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3Csp/33/2024 zo dňa 30.10.2024 bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.000 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne zo sumy 3.000 eur od 24.06.2023 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

14. Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd uznesením sp. zn. 16CoCsp/8/2025 zo dňa 28.05.2025 zrušil rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením č.k. 3Csp/33/2024 – 316 zo dňa 09.04.2025, ktorým súd opravil záhlavie rozsudku okresného súdu v priezvisku žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení okrem iného uviedol, že prvoinštančný súd nedal v odôvodnení svojho rozhodnutia odpoveď žalovanému vo vzťahu k existencii alebo neexistencii prípadných ďalších neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve a zaoberal sa len priamo namietanou úrokovou sadzbou. Súd prvej inštancie nedal žalovanému odpoveď na to, či zmluva obsahovala, resp. neobsahovala žiadne ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky, aj keď ich v tomto smere odvolateľ žiadnym spôsobom v spore nekonkretizoval. Uvedená pasivita žalovaného však nemôže zbaviť okresný súd zodpovednosti ex offio preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve aj keď ich odvolateľ nijakým spôsobom nekonkretizoval a neposúdil obligatórne náležitosti zmluvy v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z.. Okresný súd, tak zaťažil svoje rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti svojho rozhodnutia v tomto smere spočívajúcej v nedostatočnom odôvodnení rozsudku. Odvolací súd ďalej poukázal na to, že v sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách pred postúpením pohľadávky pritom zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa. (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021 publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 2/2022 pod č. 6/2022). Odvolací súd ďalej poukázal na to, že ak Občiansky zákonník hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 OZ, najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku,

nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom. Podľa názoru odvolacieho súdu už z výzvy na možnosť zosplatnenia musí byť zrejmé, pre omeškanie ktorej konkrétnej splátky je predmetný úver predčasne zosplatnený. V tejto súvislosti dáva odvolací súd rovnako do pozornosti okresného súdu aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to uznesenie sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024, 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024, 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024, 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025 v zmysle ktorých je nevyhnutné pre platný úkon zosplatnenia presne špecifikovať splátku, pre ktorú veriteľ pristúpil k mimoriadnemu zosplatneniu dlhu. Podľa názoru odvolacieho súdu je tak záver súdu prvej inštancie predčasný, pričom sa nedostatočne venoval tejto otázke, keďže len stroho konštatoval splnenie zákonných podmienok podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ a zameral sa na aktívnu vecnú legitimáciu len s ohľadom na otázku udelenia poverenia zo strany Národnej banky Slovenska. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok prvoinštančného súdu nie je dostatočne a riadne odôvodnený. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal so všetkými námietkami žalovaného, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie a jeho rozhodnutie o aktívnej vecnej legitimácii považuje odvolací súd za predčasný.

15. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

16. Žalobca uviedol, že naďalej zotrváva na podanej žalobe a k zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu uviedol, že určenie splátky, pre ktorú môže veriteľ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru vyplýva priamo z právnych predpisov, a to ust. § 565 OZ, v zmysle ktorého „toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ, ktoré dopĺňa uplatnenie tohto práva v spotrebiteľských sporoch tak, že „dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky“, a teda ide o otázku právneho posúdenia a v žiadnom prípade sa nejedná o skutkovú otázku, ktorá má navyše predstavovať obligatórnu náležitosť právneho úkonu pod hrozbou jeho absolútnej neplatnosti. Na základe uvedeného má žalobca za jednoznačne preukázané, že zákon priamo stanovuje, že v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v spotrebiteľskom vzťahu môže veriteľ uplatniť toto právo výlučne pre splátku, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti tri mesiace, pretože toto právo pre akúkoľvek staršiu splátku zaniklo splatnosťou ďalšej splátky a v prípade spotrebiteľských vzťahov, môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť výlučne pre splátku, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní tri mesiace. Žalobca osobitne poukazuje na skutočnosť, že právo veriteľa na zosplatnenie pohľadávky podľa ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ sa obnovuje každou ďalšou nezaplatenou splátkou, pričom nie je potrebné určovať v žiadnom podaní konkrétnu splátku, pre ktorú sa úver zosplatnil nakoľko ide o vec právneho posúdenia, pričom uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (ktoré z nepochopiteľného dôvodu odvolací súd v zrušujúcom uznesení ani len nespomenul), ktorý vo svojom uznesení so sp. zn. 1Cdo/123/2022 z 30.01.2024 uviedol nasledovne: „Veriteľ má právo vyhlásiť predčasnú splatnosť dlhu deň po tom, keď sa niektorá splátka dostane do omeškania aspoň tri mesiace. Premlčacia doba pri zosplatnení celého dlhu nemôže závisieť od vôle veriteľa (teda od toho, či právo vyhlásiť predčasnú splatnosť celého dlhu využije už v prvý deň alebo až v 30. deň po naplnení zákonných predpokladov). Podstata ustanovenia § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka (dôvod, pre ktorý tu zákonodarca stanovil začatie plynutia premlčacej doby odlišne od všeobecného pravidla actio nata, ustanoveného v § 101) je v tom, že plynutie premlčacej doby by nemalo byť výlučne na vôľu veriteľa. Pokiaľ teda veriteľ môže jednostranným právnym úkonom vyvolať možnosť uplatniť svoj nárok na súde, je potrebné, aby mu plynula premlčacia doba bez ohľadu na to, kedy toto právo využije. Napokon, toto právo sa mu zo zákona obnovuje pri každej ďalšej nezaplatennej splátke, ktorá sa dostane do omeškania viac ako tri mesiace a pri každej splátke je potrebné po troch mesiacoch a jednom dni omeškania začať počítať novú premlčaciu dobu na potenciálne zosplatnený dlh. Dovolací súd sa nestotožňuje s názorom, ktorý prezentovali dovolatelia, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu, by mala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatnenia dlhu. Žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatnení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá. Považuje však za vhodné uviesť, že pokiaľ sa vykonaným dokazovaním nepreukáže opak, treba vychádzať z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom, a teda vzhľadom na ustanovenie § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka je potrebné predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti.“ Skutočnosť, že určenie splátky, pre ktorú sa vyhlasuje mimoriadna splatnosť predstavuje otázku právneho posúdenia vyplýva nepriamo aj z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022, uznesenie Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/132/2021 z 15.12.2022). Z vyššie uvedeného vyplýva, že zákon v žiadnom svojom ustanovení ani len okrajovo neupravuje ako náležitosť podania podľa ust. § 53 ods. 9 OZ určenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ plánuje vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, keďže táto skutočnosť vyplýva priamo z výkladu zákonných ustanovení, a to osobitne s poukazom na skutočnosť, že vyriešenie právnej otázky, pre ktorú splátku veriteľ vyhlasuje mimoriadnu splatnosť pohľadávky ako s tým spojené plynutie premlčacej doby uzavrel až Najvyšší súd SR vo vyššie uvedených rozhodnutiach, čo ešte viac prehlbuje arbitrárnosť rozhodnutia súdu, ktorý od veriteľa požaduje, aby v právnych úkonoch uvádzal právne posúdenie ust. § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ, ktoré bolo ustálené vyriešené až Najvyšším súdom SR o niekoľko rokov neskôr. Podľa názoru žalobcu tak absencia tejto náležitosti v podaní podľa ust. § 53 ods. 9 OZ nemôže za žiadnych okolností spôsobiť neplatnosť právneho úkonu pre jeho neurčitost', keďže k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nemohlo v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR dôjsť pre inú splátku, než splátku, s ktorou bol žalovaný v čase zosplatnenia v omeškani viac ako tri mesiace. Podľa názoru žalobcu tak boli v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti postupom splnené všetky podmienky, ktoré zákon vyžaduje pre platné zosplatnenie úveru, v dôsledku čoho nemožno uzavrieť, že by uplatnenie práva podľa ust. § 565 OZ malo byť neplatným právnym úkonom iba z toho dôvodu, že pre platnosť výzvy pred zosplatnením súd vyžaduje určenie splátky, pre ktorú má dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, napriek splneniu všetkých zákonných podmienok na jeho využitie (dohodnutie možnosti úver zosplatiť, pretrvávajúce omeškanie spotrebiteľa po dobu aspoň troch mesiacov a upozornenie spotrebiteľa na možné uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní), čo považuje žalobca za absurdné a neprijateľné (a navyše za stavu, kedy rozhodovacia prax súdov v otázke, ktorá splátka je splátkou, pre ktorú nastáva zosplatnenie, sa pred vydaním vyššie citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu SR ani len nepribližovala jednotnosti). Predmetnú otázku posudzovali súdy približne od roku 2008 – do roku 2024 a z rozhodovacej praxe súdov (na všetkých úrovniach) pre banky požiadavka na špecifikáciu splátky vo výzve zosplatiť resp. pred zosplatnením nevyplynula, pričom až v roku 2024 došlo k zásadnej zmene pri posudzovaní obsahu predmetného ustanovenia. Aj keď sa súdna prax môže v čase vyvíjať, nová argumentácia konajúceho súdu pre posudzovanie (ne)platnosti uvedených právnych úkonov (výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ a zosplatnenia podľa ust. § 565 OZ) za danej situácie predstavuje zásadný zásah do právnej istoty veriteľov, ktorému podľa názoru žalobcu intenzitou nekorešponduje potrebná ochrana spotrebiteľa.

S ohľadom na uvedené má žalobca za to, že výklad dotknutých zákonných ustanovení v tom zmysle, že veriteľ je povinný uviesť rozhodnú splátku v upozornení pred zosplatnením podľa § 53 ods. 9 OZ nemôže v žiadnom ohľade obstáť, keďže v praktickej realite by veriteľ uvádzal v týchto právnych úkonoch rôzne splátky, pričom spotrebiteľovi by táto informácia neprinesla vôbec žiadnu informačnú hodnotu. Uvedenie konkrétnej splátky v upozornení pred zosplatnením je podľa názoru žalobcu umelo vytvoreným „konštruktom“, ktorý jednak nezohľadňuje aktuálnu judikatúru Súdneho dvora EÚ a nemá žiadny právny základ v žiadnom zákonnom ustanovení. Takéto nazeranie na výklad ust. § 53 ods. 9 OZ v spojitosti s ust. § 565 OZ v špecifikácii splátky nemá v konečnom dôsledku žiaden pozitívny dopad na zvýšenie platobnej disciplíny dlžníka-spotrebiteľa; absencia špecifikácie splátky nestavia spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia

17. Žalovaný naďalej zotrval na svojich predošlých vyjadreniach.

18. Súd pri rozhodovaní vo veci vychádzal z nezmeneného skutkového stavu a z predložených listinných dôkazov, a to z platobnej histórie žalovaného, z výpisu z úveru zo Slovenskej sporiteľne, a.s., z oznámenia o postúpení pohľadávky, z podacieho hárku, zo zmluvy o postúpení pohľadávky č. 0550/2023/CE, z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, z potvrdenia o uzatvorení zmluvy, zo splátkového kalendáru, z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, z doručky k nemu, zo Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., z Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery, zo sadzovníka, z výzvy zo dňa 17.03.2023, z doručky k nej, z epotvrdenky, z výzvy zo dňa 20.01.2023 s upozornením na oprávnenie banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, z epotvrdenky k nej, z doporučeného listu, zo špecifikáciou postúpenej pohľadávky, z kalkulácie ukazovateľa schopnosti splácať úver, z výpisu z účtu žalovaného, z výzvy zo dňa 17.03.2023. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že pôvodný veriteľ (Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzavrel so žalovaným dňa 27.02.2019 podľa zák. č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluvu č. 5155044166, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov, pričom k samotnému uzatvoreniu zmluvy došlo elektronicky prostredníctvom služby Internetbanking.

Z potvrdenia o uzatvorení zmluvy zo dňa 27.02.2019 vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 19.100,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 96-tich mesačných splátkach vo výške 370,51 eur vždy do 25. dňa v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola stanovená na deň 25.04.2019. Úver bol žalovanému poskytnutý na účet žalovaného vedený u pôvodného veriteľa, úver bol poskytnutý na splatenie úverov uvedených v návrhu. Výsledná výška úrokovej sadzby po zohľadnení zľavy bola stanovená na 14,90%. Konečná splatnosť úveru bola určená na deň 25.03.2027 a RPMN bola vo výške 18,47 %. Celková čiastka spojená s úverom predstavovala sumu 35 563,26 eur. Poplatok za poistenie k úveru bol vo výške 22,61 eur. Ako príloha k potvrdeniu o uzatvorení zmluvy bol pripojený splátkový kalendár, s fixnou výškou úrokovej sadzby 14,90% až do splatnosti.

19. Zo špecifikácie postúpenej pohľadávky a z platobnej histórie žalovaného vyplýva, že žalovaný na poskytnutý úver zaplatil 8437,96 eur. Na žalobcu bola postúpená pohľadávka vo výške 10.675,46 eur, z uhradenej sumy bola suma 8 424,54 eur započítaná na istinu a na poplatky bola započítaná suma 13,42 eur. Postúpené poplatky predstavujú rozdiel medzi účtovanými poplatkami a úhradami žalovaného započítanými na poplatky.

20. Z výpisu z úveru žalovaného vedený u pôvodného veriteľa mal súd preukázané, že žalovanému bol poskytnutý na jeho účet úver dňa 27.02.2019 v sume 16.342,15 eur a dňa 27.02. 2019 v sume 2.757,85 eur, spolu vo výške 19.100 eur.

21. Z písomnej výzvy zo dňa 17.03.2023 vyplýva, že právny predchodca žalobcu (banka) oznámil žalovanému, že pohľadávka zo zmluvy je v celom rozsahu splatná a žalovaný je v omeškaní so splácaním dlhu viac ako tri mesiace. V prípade, ak dlžnú sumu neuhradí, právny predchodca (banka) je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe.

22. Z výzvy zo dňa 20.01.2023 mal súd preukázané, že pôvodný veriteľ upozornil žalovaného na oprávnenie banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru z dôvodu, že žalovaný je v omeškaní so splácaním splátok úveru. Výzva bola žalovanému doručovaná doporučené a od 25.01.2023 bola uložená na pošte Tornaľa z dôvodu – adresát nezastihnutý.

23. Ku dňu 21.02.2023 pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy o úvere, z dôvodu, že nastal prípad porušenia bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., s účinnosťou od 01.01.2015 v aktuálnom znení – omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky o viac ako tri mesiace. Pohľadávku zo zmluvy vo výške 23 278,53 eur bol žalovaný povinný uhradiť do 15 dní. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo žalovanému doručované, čo vyplýva z priloženej doručky, avšak žalovaný si neprevzal zásielku v odbernej lehote.

24. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky a prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 23.06.2023 mal súd preukázané, že medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a postupníkom EOS KSI Slovensko, s.r.o., došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je uplatňovaná v tomto konaní na žalobcu. Postúpenie pohľadávky oznámil postupca žalovanému listom zo dňa 01.7.2023, ktorý bol žalovanému doručený dňa 06.07.2023, čo vyplýva z priloženej doručky.

25. Z kalkulácie ukazovateľa schopnosti splácať úver vyplýva, že pôvodný veriteľ vychádzal z výšky príjmu z podnikania u žalovaného vo výške 9.866 eur, pokiaľ ide o osobné pomery žalovaného uviedol, že je rozvedený, mesačné náklady na živobytie sú 205 eur, počet členov domácnosti 1, existujúce peňažné záväzky veriteľ overil dopytom do úverového registra dňa 20.02.2019 z ktorého je zrejmé, že žalovaný mal v čase poskytnutia úveru záväzky vo výške 835,00 eur. Úver s mesačnou splátkou vo výške 313,00 eur bol vyplatený poskytnutým úverom. Výdavky na peňažné záväzky spotrebiteľa boli vo výške 892, 51 eur. Celková výška čistých príjmov spotrebiteľa je vo výške 9866,00 eur, výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb sú v celkovej výške 205,07 eur. Veriteľ zohľadnil v súlade s opatrením rozdiel medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, zvýšený o 20% - teda 1932,19 eur (9866,00 -205,07)* 20%. Výpočet DSTI bol teda realizovaný nasledovne: $DSTI = 892,51 \text{ €} / 9\,866,00 \text{ €} - 2137,26 \text{ €} DSTI = 0,115479366623$ Hodnota DSTI neprekročila hodnotu 1, a preto bola schopnosť splácať poskytnutý úver posúdená v súlade s Opatrením a ZoU. Súd tak mal preukázané, že pôvodný veriteľ posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať úver v zmysle zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch.

26. Podľa čl. 8 bod 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., s účinnosťou od 01.01.2015 - Prípady porušenia a ich následky za prípad porušenia sa považuje: omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako tri mesiace. Ak nastane niektorý z uvedených prípadov porušenia banka môže a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky a požadovať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka oznámi v Oznámení o mimoriadnej splatnosti.

27. Podľa § 2 písm. a) , c), d) e) zák. č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku“) na účely tohto zákona sa rozumie a) zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie c) dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku, d) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú potrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavretí a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania, e) prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

28. Podľa § 4 ods. 7 zák. č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku“) ak je zmluva na diaľku uzavretá na žiadosť spotrebiteľa prostredníctvom prostriedku diaľkovej komunikácie, ktorý neumožňuje poskytnutie informácií uvedených v odsekoch 1 a 5 v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, dodávateľ je povinný zaslať spotrebiteľovi tieto informácie v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu bezprostredne po uzavretí zmluvy na diaľku.

29. Podľa § 4 ods. 8 Zákona o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku dodávateľ je povinný informovať spotrebiteľa o uzavretí zmluvy na diaľku bez zbytočného odkladu. Dodávateľ je povinný na žiadosť spotrebiteľa poskytnúť mu ďalšie informácie o finančnej službe týkajúcej sa finančnej služby podľa osobitných predpisov v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, a to kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu. Spotrebiteľ má právo zmeniť používané prostriedky diaľkovej komunikácie; to neplatí, ak to nie je v súlade s uzavretou zmluvou na diaľku alebo ak to vylučuje povaha poskytovanej finančnej služby.

30. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení (ďalej len Obchodný zákonník) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

31. Podľa ust. § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

32. Podľa § 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 27.02.2019 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

33. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

34. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu zosplatnenia úveru, t.j. ku dňu 21.02.2023, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže

dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

35. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení ku dňu uzavretia zmluvy o úvere 27.02.2019 (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

37. Podľa § 9 ods. 1 a § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe.

38. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

39. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov prvá veta účinného do 31.12.2023 ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky

svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre prevod práv banky alebo pobočky zahraničnej banky, ktorá je veriteľom, v súvislosti s nesplácanou zmluvou o úvere alebo pre prevod nesplácanej zmluvy o úvere podľa osobitného predpisu, pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

40. Podľa § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. ku dňu 23.06.2023 práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

41. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

42. Podľa § 37 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

43. Podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou.

44. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, (ďalej len „Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.“) odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

45. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

46. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

47. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola uzatvorená zmluva na diaľku prostriedkami diaľkovej komunikácie, a to elektronickými prostriedkami prostredníctvom služby tzv. Internetbankingu, a to na základe návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy. Banka následne prijala návrh žalovaného na uzavretie zmluvy a následne žalovaný podpísal elektronicky uzavretie zmluvy tzv. bezpečnostným predmetom. Následne banka vydala žalovanému dňa 27.02.2019 potvrdenie o uzavretí zmluvy so všetkými informáciami týkajúcimi sa finančnej služby, ktorou citovaný zákon rozumie okrem iného aj službu poskytovanú veriteľom, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania (§ 2 písm. b) odsek 7 zákona o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku). Predmetnú zmluvu posúdil súd ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len Občiansky zákonník), keďže ju právny predchodca žalobcu uzatváral v rámci predmetu

svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný mal postavenie spotrebiteľa (fyzická osoba nekonajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti). Na základe tohto právneho posúdenia musí mať zmluva náležitosti podľa Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva podlieha režimu ochrany spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa. Z vykonaného dokazovania môže súd ustáliť, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je platná, má písomnú formu, obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch (zák. č. 129/2010 Z.z.) a Obchodným zákonníkom, v zmluve nie je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa, úroková sazdba vo výške 14,90% ročne neprekračuje dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Z webovej stránky Ministerstva financií E. , kde sú súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2018, stav ku 31.12.2018 zverejnenom naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu zmluvy bola priemerná ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) pre úvery do 5 do 10 rokov (obdobný úver) vo výške 8,02%. Odplata v podobe úroku vo výške 14,90% tak neprevyšuje dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov a je v súlade s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., úver bol poskytnutý bezhotovostným prevodom, veriteľ hrubo neporušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, úver teda nie je bezúročný a bez poplatkov. Súdom neboli zistené žiadne neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Uplatnené právo nie je premlčané. Taktiež v konaní bolo preukázané, že žalobca má oprávnenie udelené Národnou bankou Slovenska na poskytovanie úverov. Na webovej stránke Národnej banky Slovenska <https://subjekty.nbs.sk/entity/3457/> je žalobca – EOS KSI Slovensko, s.r.o. uvedený ako subjekt, ktorý je od 05.08.2016 držiteľom povolenia udelenom Národnou bankou Slovenska poskytovať úvery.

48. V konaní bolo preukázané, že žalovaný úver riadne a včas nesplácal. Z výzvy zo dňa 20.01.2023 mal súd preukázané, že pôvodný veriteľ upozornil žalovaného na oprávnenie banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru z dôvodu, že žalovaný je v omeškaní so splácaním splátok úveru. Výzva bola žalovanému doručovaná doporučené a od 25.01.2023 bola uložená na pošte Tornaľa z dôvodu – adresát nezastihnutý. Keďže žalovaný omeškané splátky úveru neuhradil, pôvodný veriteľ vyhlásil ku dňu 21.02.2023 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy o úvere, z dôvodu, že nastal prípad porušenia bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., s účinnosťou od 01.01.2015 v aktuálnom znení – omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky o viac ako tri mesiace. Pohľadávku zo zmluvy vo výške 23 278,53 eur bol žalovaný povinný uhradiť do 15 dní. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo žalovanému doručované, čo vyplýva z priloženej doručky, avšak žalovaný si zásielku neprevzal v odbernej lehote. Zásielka bola pôvodnému veriteľovi vrátená dňa 20.03.2023. Z uvedeného vyplýva, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného a mal možnosť sa s obsahom predmetného oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru oboznámiť. Následne písomnou výzvou zo dňa 17.03.2023 banka ako právny predchodca žalobcu oznámila v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách žalovanému, že pohľadávka zo zmluvy o úvere je splatná v celom rozsahu a žalovaný je v omeškaní so splácaním dlhu viac ako tri mesiace. V prípade, ak dlžnú sumu žalovaný neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe.

49. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Tieto hmotnoprávne podmienky pre platné a zákonné postúpenie pohľadávky v spojení s § 17 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch musia byť splnené kumulatívne. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu vyhlásenia predčasného splatenia úveru, t. j. ku dňu 21.02.2023, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Okrem riadneho doručenia oboch prejavov vôle, je v zmysle aktuálnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pre platný úkon zosplatnenia zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva), presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatniť celý dlh, aby dlžník vedel zaplatením akej splátky a v akej výške zabráni zosplatneniu celého úveru (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/15/2024 zo dňa 25.09.2024, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024). Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie poškodený Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je potrebné identifikovať splátku

nielen v upozornení na možnosť zosplatnenia úveru, ale aj vo výzve na predčasné splatenie úveru, pretože konkretizovanie splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, má zásadný vplyv na plynutie premĺčacej doby. Veriteľ sa totiž na súde môže po prvý raz domáhať svojho práva na zaplatenie celého úveru, prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatnenie). S ohľadom na uvedené v prípade zosplatnenia dlhu musí právny úkon, ktorý zosplatnenie má vyvolať, obsahovať aj údaj o identifikácii splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Ak právny úkon zosplatnenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatniť, je neurčitý, keďže vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie práva veriteľa na zosplatnenie dlhu. Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka), (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13.02.2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022, uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2025).

50. Vzhľadom na neurčitosť právneho úkonu, ktorým nastalo zosplatnenie úveru, keďže oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú nastalo zosplatnenie dlhu, je tento právny úkon neplatný a pohľadávka zo zmluvy o úvere sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti úveru, a preto postúpenie pohľadávky na postupníka - žalobcu v tomto konaní nie je platné pre rozpor so zákonom podľa § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého práva vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy veriteľ nemôže previesť na tretiu osobu, pretože pohľadávka sa nestala splatnou pre termínom konečnej splatnosti úveru. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom (§ 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Zmluva o postúpení pohľadávky, ktorú uzavrel pôvodný veriteľ žalovaného so žalobcom tak nie je platnou pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, na ktorú súd prihlada ex offo, z úradnej povinnosti, a to aj bez námietky. Z vyššie uvedených dôvodov nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, a preto sa žalobca v konaní nestal vlastníkom uvedenej pohľadávky, teda nemá aktívnu vecnú legitimáciu v konaní. Aktívnu vecnú legitimáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo tento hmotnoprávny nárok v konaní uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamietala. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo 205/209 zo dňa 29.06.2010). Z vyššie uvedených dôvodov tak súd z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, žalobu zamietol.

51. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, v spojení s § 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku a v konaní plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania prvostupňového a odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania prvostupňového a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

13 3Csp/33/2024

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia. Odvolanie sa podáva písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresnom súde Rimavská Sobota.

Pokiaľ strana sporu bude odvolanie podávať poštou alebo osobne do podateľne súdu, je vhodnejšie, aby ho doručila na Okresný súd Rimavská Sobota, pracovisko Revúca, SNP 539/1, 050 01 Revúca

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP) Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).